

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכה פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תרומה
תשפ"ג

גליון
א

אריינפיר

לזה רעדט דער ראש ישיבה חזיון פאר מלמדים יעדן טאג פאר אפאר מינוט נאכן דף שיעור.

דערפאר הייבן מיר אן מיט'ן אייבערשטן'ס הילף ארויסצוגעבן דעם וועקנטליכן גליון "שיעורי חינוך - פונעם ראש ישיבה שליט"א", וואו עס וועט יעדע וואך ווערן אראפגעברענגט אויסצוגעבן פון דרשות און חזוק, און עטליכע בריוון בעניני חינוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל אויפטון די ריכטיגע פעלה, מיר זאלן קענען מחנה זיין אונזערע קינדער בדרך התורה, אויף די וועג פון די הייליגע צדיקים זכותם יגן עלינו.

מיט לויב צום אייבערשטן געבן מיר ארויס דעם נייעם רייכן גליון "שיעורי חינוך - פונעם ראש ישיבה שליט"א", וואס ענטהאלט פילע פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות.

דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז שוין היינט ברייט באקאנט פאר פילע מלמדים און מחנכים פון די גאנצע וועלט וואס פרגען אן זייערע שאלות, ספיקות, הדרכה און עצות בעניני חינוך פונעם ראש ישיבה, און דער ראש ישיבה ענטפערט די אלע שאלות אין די בריוון, אויף געבט דער ראש ישיבה וועקנטליך א שיעור התחזקות פאר מלמדים און לערערנס, וואס עס האלט שוין יעצט ביי איבער הינדערט דרשות, בנוסף

שעורים אין חנוך

זונטיג פרשת וארא תשפ"ג אין עיה"ק דרושלים תרנכ"א

געבעט, עס איז נישט דא קיין פלאץ אין הארץ פאר יענעמ'ס געבעט.

קען פאסירן ביי מלמדים מען זאל זיך נישט כאפן, עס קומען אין חדר קינדער מיט רינדיגע נעזער (אזוי רופט מען עס אין אמעריקע), וואס ציען נישט דעם הארץ פונעם מלמד, איז ווען דער מלמד ווערט אביסל איבער געשטרענגט און נערוועז, געבט ער זיך אויס אויף די סארט קינדער, ווידער די בא'ח'נטע קינדער כאפט מען נישט אז ער שטרעט, און מען כאפט נישט אז ער איז געקומען שפעט, ווייל עס איז דא חן.

דארף מען זייער אכטונג געבן מען זאל נישט מאכן קיין אונטערשייד צווישן די קינדער, אלע קינדער זאלן באקומען גוטע ווערטער, אלע קינדער זאלן באקומען דעם זעלבן 'גוט מארגן', דעם זעלבן 'שמיים'ל, און דעם זעלבן 'מתנה'.

התבודדות אויף יעדן קינד

פונקט די וואך האב איך געזען א בריוו אין 'אשר בנחל' פון די ערשטע יארן ווען מען האט זיך אריין געצויגן אין 'יבניאל', שרייבט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פאר א מלמד: "תבודד בכל יום על כל ילד דקה", יעדן טאג איידער דו גייסט אריין אין פתה, מאך

וואס מענטשן זעען אויס אינדרויסן פיין און מסודר, קען זיין אז זיי שפילן א שיינע שפיל. א אינגערמאן וואס שרייעט ביים דאווענען, קען זיין אז אינדערהיים שרייעט ער אויף די קינדער... די ווייבל וואס נעמט זייער שיינ אויף יעדן און שמיכלט צו יעדן אין ווייבער שול, קען זיין אז אינדערהיים האט זי נישט קיין געדולד צו אירע קינדער, און הערט נישט אויף צו שרייען אויף זיי...

ווען קינדער ווערן צעקלאפט אינדערהיים האבן זיי נאכדעם קיין שום אינטערעסע צו לערנען, צו מוסר און דרף ארץ. דערפאר איז די 'ערשטע' און די 'לעצטע' וויכטיגסטע זאך, אז יעדעס קינד מוז באקומען פונעם מחנה און לערערין א 'גוט ווארט'.

נישט מאכן קיין אונטערשייד צווישן די קינדער מען דארף זייער אכטונג געבן מען זאל זיך נישט לאזן נארן, דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן א) ווען איינער האט 'חן' איז דא פלאץ אין הארץ, אזוי ווי מען זעט, ווען איינער געט איינעם א טובה, אויב האט דער מענטש 'חן', גייען זיינע רייד אריין אין הארץ, און מען הערט אויס זיין געבעט, און אויב איז נישט דא קיין 'חן' וועט מען נישט אויסהערן זיין

ווען דער ראש ישיבה שליט"א האט באזוכט אין ארץ ישראל, דעם פאראנגענעם שבת קודש פרשת שמות שנת תשפ"ג לפ"ק קטן, האט דער ראש ישיבה שליט"א צוזאמגענומען אלע מחנכים פון מוסדות היכל הקודש אין ארץ ישראל, זונטאג פרשת וארא, און גערעדט צו זיי הערליכע התחזקות וואס איז נוגע פאר יעדן מחנה און מחנכה, און אויף פאר עלטערן פון קינדער. (דער ראש ישיבה האט אנגעהויבן מיט א לענגערע ריכע הקדמה, וואס מיר וועלן אם ירצה השם דרוקן אין א אנדערע געלעגנהייט, יעצט לייגן מיר אייף פאר די ערשטע חלק פון די גאר וויכטיגע הדרכה וואס דער ראש ישיבה האט דעמאלט געזאגט).

אריין לייגן אין די קינדער 'אמונה אין זיך' איך זאג אלץ פאר די מלמדים און די לערערנס, די וויכטיגסטע זאך איז: אריין לייגן אין די קינדער 'אמונה אין זיך'; איבעראל רעדט מען צו די קינדער פונעם אייבערשטן, אבער אויב איז דאס קינד צעשלאגן און צעקלאפט ביי זיך, נעמט ער גארנישט אן, ער טראכט אז די אלע דיבורים וואס ער הערט זענען שיינע דרשות פאר דעם חבר און פאר יענעם חבר, אבער 'פון מיר וועט שוין גארנישט זיין'.

קיינער ווייסט נישט וואס עס טוט זיך ביי אידישע קינדער אינדערהיים, דאס

התבודדות, בעט דעם אייבערשטן אויף יעדן קינד איין מינוט, מוהר"א ש' שרייבט אים, "אז דו האסט צוואנציג תלמידים מאה צוואנציג מינוט התבודדות!"

דער דור איז שוין געפאלן זייט דעמאלט, און נישט יעדער קען מאכן התבודדות אויף יעדן קינד א גאנצע מינוט, קען מען עס אראפלאזן צו צוואנציג סעקונדעס, צו 'צען סעקונדעס; אדער כאטש עפעס, זאג ארויס א ווארט צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך גיי אריין אין פתה, העלף מיר איך זאל קענען אויפלעבן די קינדער און פרייליך מאכן די קינדער",

קומען צייטלעך

עס איז זייער זייער וויכטיג פאר מלמדים און לערערנים צו קומען צייטלעך; מען קען נישט אנקומען נאך די קינדער! עס איז טאקע א שווערע זאך, אבער איך זאג ענק 'אין דעם ליגט די הצלחה!"

דאס איז מיין הויז, מיין אפיס

ווען איך בין געווען א מלמד אין א אנדערע מוסד, איז געווען א גוי וואס איז געווען ממונה אויפצורוימען דעם בונן פאר'ן קומענדיגן טאג, פלעגט זיך אפט מאכן ווען מיר זענען אנגעקומען אינדערפרי, אז אלע פיתות זענען איבער געדרייט, דער גוי איז נישט אנגעקומען; דאס איז דאך א גוי, איין מאל א וואך שיכור'ט ער זיך און ער האט זיינע חנאות. פלעגט זיין מלמדים וואס האט זיי גארנישט אינטערעסירט, זיי זענען געגאנגען צום מנהל זאגן: "מען גייט נישט אריין אין פתה, ביז עס איז שייין אויפגערוימט", איך האב אבער געהאט ביי מיר אין פתה א בענעם מיט א שאוול, איך בין געקומען יעדן טאג אפאר מינוט פריער, און איך האב געטראכט: "איך דארף נישט קיין טובות פונעם גוי, איך דארף נישט קיינעמ'ס הילף, דאס איז דאך מיין הויז, מיין אפיס, און איך פלעג אליינס אויפירומען די פתה פאר די קינדער זענען געקומען.

איך בין נישט געקומען אין חדר צו ווארטן; ווען קען איך שוין אהיימגיין... איך בין געקומען דא לערנען תורה מיט אידישע קינדער, האב איך אלעס שייין מסדר געווען און אויפגערוימט פאר די קינדער זענען אנגעקומען.

זיך אנגרייטן וואס מען גייט לערנען

אויך דארף מען זיך אנגרייטן יעדן טאג וואס מען גייט לערנען; מען קען זיך נישט כאפן אינמיטן טאג: 'אוי, איך האב נאך דריי שעה, וואס טו איך יעצט?'

אז מען איז נישט אנגעגרייט ריכטיג אנהייב טאג וואס מען גייט טון דעם טאג, קומט אויס אז מען טרעפט זיך אינמיטן טאג אן האבן וואס צו טון, און מען הייבט אן שטיפן די צייט; מען טאר נישט סתם אזוי שטיפן צייט מיט קינדער, זיי זענען דאך אידישע נשמות. דערפאר דארף מען זען פון פאראויס אויסצורעכענען פונקטליך א

סדר היום פאר'ן גאנצן טאג, וואס איך גיי היינט רעדן, און וואס גיי איך היינט פארלערנען.

דער 'סדר היום' ווי אזוי אויסצושטעלן דעם טאג, ווילאנג א קינד קען זיצן אין איין צו אויף זיין פלאץ, דאס דארף מען פרעגן ביים מנהל, און דער מנהל דארף זיך נאכפרעגן ביי אנדערע מוסדות; יעדע יארגאנג איז אנדערש, ביי די גאר קליינע קינדער דארף מען מאכן מער הפסקות, ווי די קינדער קענען זיך אויפשטעלן פון פלאץ, און אזוי ווייטער.

דערציילן סיפורי צדיקים

עס איז מורא'דיג וויכטיג, אז דער מלמד און לערערין זאלן זיך אנגרייטן צו דערציילן 'סיפורי צדיקים'; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ו חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", פארציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן און מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד ווען מען זעט צו וואס דער צדיק האט זוכה געווען דורך דעם וואס ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, און מען וויל אויך ווערן א צדיק.

דער הייליגער רבי אליינס האט דערציילט ווי אזוי ער האט זוכה געווען אנצוהייבן דינען דעם אייבערשטן, דורך דעם וואס ער האט געהערט מעשיות פון צדיקים. עס איז היינט דא אזויפיל ספרים מיט דערציילונגען פון צדיקים, ליין מעשיות פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו גן עלינו, פון דער הייליגער רבי ר' אלמלך זכותו גן עלינו און פון זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זי"ע, און פון אלע אנדערע צדיקים, וועסטו דאס קענען איבער דערציילן אין פתה.

אין די מעשיות לייגט מען שוין אלעס אריין, מען דרייט שוין אריין אין די מעשיות פון תפלה, התבודדות, יראת שמים און קדושה. מען דארף נישט מאכן א באזונדערע צייט ווען מען רעדט פון אמונה און קדושה, דאס ווערט אוטאמאטיש אריין געדרייט אין די מעשיות פון צדיקים.

א מעשה פון א צדיק ביים שבת טיש

דאס איז נישט נאר געזאגט געווארן פאר מלמדים און לערערנים, דאס איז אויך געזאגט געווארן פאר עלטערן פון קינדער, א טאטע דארף זיך אנגרייטן פארן שבת טיש א מעשה פון א צדיק; יעדן דאנערשטיג און פרייטיג טראכט איך שוין וועלכע מעשה וועל איך דערציילן די וואך ביים שבת טיש, איך חזר זיך איין די מעשה איינמאל און נאכאמאל אז איך זאל עס נישט פארגעסן, און בשעת די סעודה שמועסט מען פון דעם און יענץ, אינמיטן דערצייל איך א מעשה פון א צדיק, אמאל ביי די פיש, אמאל

ביי די זוף און אמאל ביי די פלייש, יעדע וואך אנדערש, אבער די מעשה איז מיר נישט יעצט בייגעפאלן, איך האב זיך דאס נישט פונקט יעצט דערמאנט, נאר ביי די גאנצע סעודה יאגט מיר אין קאפ אז די מעשה דארף איך דערציילן.

עס איז גענוג צו דערציילן א קליינע מעשה'לע, אבער מען מוז דערציילן מעשיות פון צדיקים, דאס פלאמט אויף דאס הארץ פון די קינדער.

דער גאנצער טאג איז איין שטיק אמונה

איינער האט מיר אמאל געפרעגט: "וויפיל צייט דארף מען אנוועק געבן פונעם טאג צו רעדן צו די קינדער פון אמונה? און ווען איז געאייגנט די צייט פאר דעם?" האב איך אים צוריק געפרעגט: "ווען איז די צייט צו אטעמען?... עס איז נישט דא קיין צייט ווען מען רעדט פונעם אייבערשטן, און א צייט וואס מען רעדט נישט פונעם אייבערשטן, חס ושלום, דער גאנצער טאג איז איין שטיק אמונה און יראת שמים.

מוהר"א ש' שרייבט אין 'אשר בנחל', אז עס זענען דא לומדים וואס בשעת'ן לערנען גמרא קענען זיי זיך צעשרייען: "יעצט לערנט מען, לייג דעם אייבערשטן אין די זייט!"... "הער אויף צו רעדן פונעם אייבערשטן, זיי מיר מסביר דעם תוספות"... חס ושלום אזוי צו רעדן! דער הייליגער רבי עקיבא אייגער זכותו גן עלינו און דער הייליגע חתם סופר זכותו גן עלינו פלעגן זיך אויסדרוקן בשעת זיי האבן געלערנט די שווערע סגיות אין מסכת בבא קמא: "'אבי' זאגט אז דער 'אייבערשטער' וויל מען זאל אזוי טון, און 'רבא' זאגט אז ער פארשטייט פון א פסוק אז דער 'אייבערשטער' וויל מען זאל אנדערש טון."

וואס איז חומש? וואס איז גמרא? וואס איז רש"י? וואס איז תוספות? אלעס איז איין זאך, מען לערנט תורה צו געוואוירן ווערן וואס דער אייבערשטער זאגט, די גאנצע טאג דרייט זיך ארום אמונה.

אלע קינדער זאלן געווינען גורלות

ווען מען מאכט גורלות געב איך א היתר אז מען דארף נישט מאכן קיין אמת'ע גורלות, דער מלמד און די לערערין דארפן זיכער מאכן אז יעדעס קינד געוואונט, פדי אלע קינדער זאלן באלוינט ווערן, נישט נאר די קינדער וואס האבן 'מזל' צו געוואונען גורלות.

איך האב פון די צוויי יאר ביז מיין חתונה קיינמאל נישט געוואונען קיין גורלות, מיין נאמען איז קיינמאל נישט ארויס געקומען ביי קיין שום גורל, איך האב אלץ געוואוסט אז א 'גורל' האט גארנישט מיט מיר, איך גיי נישט געוואונען, יעדער געוואונט טיייערע זאכן, מתנות און ספרים און מיין נאמען קומט נישט ארויס. איך האב עס קיינמאל נישט גענומען צום הארצן, איך האב נישט געוויינט, ווייל מיין מאמע האט מיר געגעבן אינדערהיים אזויפיל

>> המשך פון לעצטע עמוד

שפירן ווי איר פאלט פון די כוחות און איר קענט נישט מער אָנגיין וכו' וכו', אָבער אויב איר וועט אָנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף אייער שפראך, איר וועט אים דאנקען און זאָגן: "הייליגער באַשעפער, איך דאנק דיר מיט מיין גאַנצע האַרץ! ייִשר כַּח פֿאַר מיין זיסע לַעבֿן, ייִשר כַּח פֿאַר מיין הערליכע לַעבֿן, ייִשר כַּח פֿאַר מייע זיסע קינדער, ייִשר כַּח פֿאַר מיין מאַן, ייִשר כַּח פֿאַר אַלעס", איר וועט אים לויבן בפרטי פרטיות אויף אַלעס וואס ער געבט אייך, וועט איר שפירן ווי איר באקומט גייע כוחות.

פרופירט אויס דעם רביניס וועג; דער רבי האט אונז געגעבן א וועג פון טראכטן אז א מענטש זאל קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצ"ה) דוד המלך האט שטענדיג געזוכט גוטס אויף וואס צו דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט אז דוד המלך זאגט פאר'ן אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצור - רבוננו של עולם איך דאנק דיר אויף די צרות, אז אפילו אין די צרה 'הרחבת לי' - האסטו מיר ברייט געמאכט"; אזוי זאלט איר טון, איר זאלט אנהויבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אַלע חסדים וואס ער טוט מיט אייך, און ווי מער איר וועט אים דאנקען אויף אַלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט אייך - וועט אייך גרינגער ווערן אויפן הארצן און עס וועט אייך בעסער ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן כח ווייטער צו מגדל זיין אייערע קינדער בנגל ובנחת און זען פון זיי אסאך אידיש נחת

...
(עצתו אמנה חלק ו' סימן תרל"ו)

קומענדיגע וואך

אין די בריוו אפטיילונג

- וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט?
- ווי אזוי קען איך בארואיגן דעם מצב צופרי ביים צוגרייטן די קינדער צום פאס?

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך פון דער ראש ישיבה שליט"א אויף קול ברסלב
דרוקט: 2-4-1-2
 שמעו ותחי נפשכם

קונטרס 'צושנייד מיר נישט'
 איך פארלאנג פון אלע מלמדים, מען זאל דורך לערנען דעם קונטרס 'צושנייד מיר נישט', כאטש איינמאל א וואך, אפילו מען קען עס שוין, דארף מען זיך איבער פרישן נאכאמאל און נאכאמאל, דאס זענען ווערטער פון מוהר"ש זכותו יגן עלינו מיט גאר וויכטיגע עצות אין חינוך.

דער ראש ישיבה שליט"א האט פארגעלערנט די גמרא (סנהדרין צב):
 "אמר רבי אלעזר, כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת, זוכה ומנהיגם לעולם הבא".
 דערנאך האט דער ראש ישיבה געזאגט:
סבלנות מיט די קינדער

דאס איז התחזקות פאר מלמדים, לערערינס און פאר אלע וואס לערנען תורה מיט אידישע קינדער; זיי זאלן וויסן אויב מען פירט זיך מיט די קינדער 'בנחת' מיט סבלנות, איז מען זוכה צו די גרויסע ברכה פון 'זוכה ומנהיגם לעולם הבא'.

איך ארבעט מיט דיאמאנטן
 ביי די וועלט איז א 'מלמד' אן אראפ געקוקטע זאך, און נישט נאר ביי די וועלט, נאר ביי די מלמדים אליינס, זיי קוקן זיך אן ווי בטלנים, זיי זיצן אינעם 'מלמדים צימער' מיט'ן כאלאט (אגב, איז א כאלאט א גוטע זאך, ווייל אויב מען זיצט א גאנצן טאג מיט'ן רעקל, וועט מען זיך דארפן כסדר קויפן נייע רעקלעך...), און מיט'ן געלן הוט...

דער מלמד דארף טראכטן צו זיך: "איך ארבעט מיט דיאמאנטן, איך ארבעט מיט גאלד, איך ארבעט מיט אידישע נשמות", וואס האט דער מענטש וואס ארבעט מיט קארן און הייער, וואס בלייבט פון די גאנצע ארבעט? דער מלמד איז מוזקה אידישע קינדער מיט 'תורה ותפלה', ער לייגט אריין אין די קינדער 'שמחת המצות', דאס זענען זאכן וואס בלייבט אויף אייביג.

א טאג נאכדעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געמאכט א 'שמחת שבע ברכות' פון זיין זון נרו יאיר, האט דער ראש ישיבה געזאגט ביים דף שיעור פאר די מלמדים:

מלמדים גייען נישט צו קיין שמחות
 זייט נישט ברוגז אויף מיר אז איך האב ענק נישט גערופן נעכטן צו די שבע ברכות; איך רוף נישט קיין מלמדים צו קיין שמחות, מלמדים טארן נישט גיין צו קיין שמחות! שמחות פון נאנטע קרובים דארף מען גיין, צום ביישפיל, פון ברידער, שוועסטער, שוואגערס און שוועגערנס, אבער ערשטע קאזינס און ווייטער טאר מען נישט גיין.

אז דאס איז צו א שווערע זאך קען מען זיך זוכן אן אנדערע דזשאב... א מלמד פאר קינדער מוז זיין אויסגערוט, מען דארף שלאפן געהעריג, אז מען שלאפט נישט געהעריג איז מען אן (רמיהו מת, י): "עשה מלאכת ה' רמיה" (שלחן ערוך יורה דעה, סימן רמה, סעיף יז).

דער וואס ארבעט ביי עמעזאן וכדומה, וועט גארנישט געשען אויב ער ארבעט מידערהייט, העכסטנס וועט ער איינשלאפן צווישן די באקסעס... אבער א מלמד דארף האבן די וועלט'ס געדולד צו קינדער, און אז מען איז נישט אויסגערוט, מען איז מיד, קען מען זיין א פשוטער רוצח פאר די קינדער, וועסט טון א גאנצע טובה אז דו וועסט נישט שלאגן דעם קינד, אבער וועסט אים אויפהייבן ביים קארג און שלעפן...

על כל פנים, דא אין מוסדות היכל הקודש' קען מען נישט זיין א מלמד אויב מען שלאפט נישט געהעריג, נאך מעריב גייט מען אהיים, מען שמועסט אביסל מיט די ווייב, און מען גייט שלאפן, נישטא קיין שמחות, נישטא קיין מסיבות, עס איז גארנישט דא, מלמדות איז א מוראדיגע אוריות.

>>> המשך פון עמוד ב'

ליבשאפט און ווארעמקייט, אז איך האב נישט געשפירט אז מען נעמט מיר עפעס צו, אָבער איך ווייס נישט וואס מיינע מלמדים האבן געטראכט.

ביי אונז איז איינגעפירט אין די ווינטערדיגע מוצאי שבתים אז נאכ'ן זמן מוצאי שבת מאכט מען 'אבות ובנים', די עלטערן לערנען מיט זייערע קינדער, דער מלמד טיילט טיקעטס וואס איז אויפגעשריבן דערויף נומערן, און נאכ'ן לערנען רופט ער אויס וועלכע נומערן זענען

המשך פונעם שיעור קומענדיגע וואך אי"ה

ווי אזוי רעד איך צו די קינדער איבער די שרעקליכע טעראר אטאקע?

שאלה

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די זכ"ל צו פירן א תלמוד תורה, און איך וויל פֿרעגן אן עצה איבער די לעצטיגע שרעקליכע טעראר אטאקע וואס איז פארגעקומען פארגאנגענע וואך אין ירושלים, ווי דריי אידישע קרבנות זענען ליידער אַוועקגעריסן געווארן פון אונז, השם ינקם דמם. די קינדער זענען זייער צעשוידערט פון די שרעקליכע מעשה, עס איז זייער שווער פאר זיי דאס צו פארנעמען, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר מיעזן זיין ווי אזוי און וויפיל צו רעדן מיט זיי דערוועגן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מען זאל מער נישט הערן קיין שלעכטע בשרות, און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה.

י"ש ב"ח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, ל"ז שבבב"ם, כ"ג שבט, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט א מנהל אין א תלמוד תורה. זיין א מנהל אין א תלמוד תורה איז זייער חשוב, דער מנהל איז נוטל שִׁכְר כִּגְד פּוֹלָם ווייל ער איז מחזק די מלמדים מיט די קינדער, ער זעט אלעס זאל זיך פירן ווי עס דארף צו זיין; אלעס וואס די מלמדים לערנען מיט אידישע קינדער, תורה ויראת שמים.

רעד צו די קינדער אסאך פון אמונה און פון גן עֵדֶן, אזוי וועלן זיי נישט ווערן דערשראקן. אז די קינדער פֿרעגן און אינטערעסירן זיך נאך א טראגעדיע: וואס איז געשען? זיי פֿרעגן פֿל מיני קשיות: וואו איז דער קינד וואס איז געשטארבן? וואס איז געצט מיט אים? די אלע סארט קשיות וואס קינדער פֿרעגן - זאלסטו נישט באהאלטן, נאר זאגן: "א איד האט צוויי וועלטן, די וועלט און יענע וועלט, און ווען מען גייט אַוועק פון די וועלט - גייט מען אין גן עֵדֶן, און ווי גוט און ווי שיין איז פאר אידישע קינדער וואס האבן געהיטן די תורה - אויבן אין הימל, די נשמה גייט אין גן עֵדֶן און האט דאָרט אלע גוטע זאכן"; רעד מיט באק ציין, אזוי וועלן זיי ווערן רואיג.

נאר אמונה בארואיגט, די אלע אנדערע מעטאדן וואס קומען פון די אומות העולם - איז

אלעס פאנטאזיעס און עס בארואיגט נישט. נעכט פאר די וואס גייען צו מענטשן וואס פאררופן זיך העלפֿערס, אָדער נעמען די קינדער צו טפולים וכדומה, מען ווערט דאָרט מער צעדרייט. דער בִּשְׁר וְדָם זָגוּט: "יעצט אָטעם אַרײַן און יעצט אָטעם אַרױס", "יעצט פֿרוּביר צו טראַכטן פון די שרעק", און "יעצט טראַכט ווי די שרעק נעמט דיך אינגאנצן איבער", "יעצט שריי" וכדומה; די זאכן איז פאר אומות העולם, אידישע קינדער האבן אמונה, אידישע קינדער האבן נאך א וועלט, איז נישטא וואס צו זיין דערשראקן.

אזוי פֿלעגט דער הייליגער רבי טון ווען עס זענען געקומען צו אים מענטשן וואס זענען געווען זייער נישט געזונט, פֿלעגט דער רבי זיי זאגן זיי זאלן זיך נישט זאָרֶגן פון שטארבן (תני מוה"ר, סימן תמה): "מה לָכֶם לָרֶגֶז מִן הַמִּיתָה?", וואס זאָרֶגט איר זיך פון שטארבן? "הלא שם הוא עולם נאָה ביוֹתֵר מִכָּאן", אויבן אין הימל איז פיל א שפענערע וועלט ווי דא.

שטארק זיך מיט דיין עבודת הקודש, זיי מחזק די מלמדים. דער עיקר אַרְבַּעַט פּוֹנֵעַם מְנַהֵל דֹאָרְף זיין געבן יעדן טאג א גוט ווארט פאר יעדן מלמד באזונדער, נישט נאר ווען עס איז דא עפעס צו קריטיקירן דעמאלט נעמט מען אפיר דעם מלמד, נאר יעדן טאג געבן א גוט ווארט. תּכַמִּינוּ זְכוּרֹתֵינוּ לְבִרְכָה זָאָגן (ספרי נשא, פירקא א): "אין מחזקין אלא למחזקין"; מען דארף מחזק זיין די וואס געבן חיזוק; די מלמדים ארבעטן ביטער שווער, דארף מען זיי מחזק זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

... (צעתו אמונה קונטרס 290 פרשת תרומה תשפ"ג)

איך וויל מחנך זיין מיינע קינדער, אבער איך פאל פון די כוחות

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר בין א חסיד'ישע אידישע מאמע. און איך בין זיך מוראדיג מחיה מיט די טעגליכע שיעורים און חיזוק, עס האט ממש געטוישט מיין גאנצע לעבן צום גוטן.

איך וויל זייער אריינלייגן אין מיינע קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט, צניעות און אמונה. הלא אי וואלט איך זיי געקענט אריינלייגן אין די ברסלב'ער

מוסדות, אבער דערווייל איז דאס נישט מעגליך, פרוביר איך כאטש איבערצוגעבן פאר זיי וויפיל איך קען, פון וואס איך הער און איך לערן פון די שיעורים. דער פראבלעם איז אבער אז אסאך מאל פאל איך ממש פון די כוחות, איך שפיר זייער טרוקן און שוואך, און אסאך מאל בין איך אזוי אויסגעמוטשעט אז איך האב אפילו נישט קיין כח צו בעטן דעם אייבערשטן. ווען איך קען יא עפעס בעטן, בעט איך נאר אויף כח און געדולד. אפֿשר האט דער ראש ישיבה שליט"א עפעס אן עצה און הדרכה פאר מיר? אפֿשר עפעס א ספר אָדער קונטרס וואס איך קען ליינען און דאס וועט מיר העלפֿן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בחוקותי, כ"ג אייר, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר לייגט אַרײַן אין אייערע קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט. די עיקר חינוך באקומען די קינדער פון די עלטערן; אז די עלטערן זענען מחנך די קינדער מיט ווארעמקייט און מיט ליבשאפט וועלן די קינדער אויסוואקסן ערליכע אידן.

איר דארפט זיך נישט צווינגען אַרײַן צו לייגן די קינדער אין ברסלב; 'איר' זאלט זיין זייער 'ברסלב'ער מוסד', איר זאלט זיי געבן וואס די ברסלב'ער חדר און סקול געבט פאר די קינדער, איר זאלט רעדן צו זיי פון די שיינקייט און זיסקייט פון זיין א איד.

עלטרען דארפֿן אריינברענגען אין די קינדער אז זיי זאלן וויסן דאס שיינקייט פון גיין איידל אָנגעטון און דאס איבערגעבן פאר זיי אויף א זיסע וועג, נישט אויף א וועג וואס די קינדער זאלן מיינען אז צניעות איז א קנס אָדער א שטראף, און נאכדעם וועלן זיי זוכן וואו זיי קענען אנטלויפֿן פון די וועג פון די תורה און זיך אנטון נישט איידל חס ושלום.

איר בעט אן עצה איר זאלט האבן כח אָנצוגיין מיט די שטוב אַרְבַּעַט; די עצה איז איר זאלט אָנהויבן דאָנקען דעם אייבערשטן אויף די ניסים און חסדים וואס ער טוט מיט אייך. ווי מער א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן - באקומט ער מער כוחות אָנצוגיין מיטן לעבן, ווי מער מען לויבט דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט - באקומט מען הימלישע כוחות און מען קען אָנציען זייער אסאך. פרובירט דאס אויס וועט איר זען וואונדער איבער וואונדער, אפֿילו איר וועט המשך אין עמוד ג' <<<

צו העלפֿן די מערכת מיט'ן אויפטייפֿן די שיעורים אין חינוך ווער, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב